

אחרון של פסח, ה'תשכ"ז

ביאור בדרך אפשרי

אבותינו בארץ מצרים הָרִי בְתִיב²² בתיאור יציאת מצרים בפרשנה בא' תנו' ויאפו את הבזק אֲשֶׁר הַזְּאוּי מִמְצָרִים עוגות מצות וגו', שלא היה זה אכילה מטה אלא ביציאתם ממצרים ולמה אם כן אמרים בהגודה שאבותינוأكلו לחם עוני וזה בעודם במצרים? ומוסיף אדרמור' החמה צדק' במאמר הנזכר, ועוד קשיה, דרבפרשת ראה²³ שנוצר שם הביטוי "לְחֵם עֹנוֹי" לגבי המזחה, נאמר "כִּי בְחַפּוֹן בְּמִיחוֹת יִצְאָת מִמְצָרִים", ופרק' רשי' ולא הספיק בזק ללחמיין, אם כן מבאר דסמחה שנקראת "לְחֵם עֹנוֹי" היננו מה שאללו בשיצאו ממצרים מה שאללו בשיצאו ממצרים (פנ' זכר לעיל), ואם כן קשה מה שבחות בנוסח ההגדה "די אקלו אבחתנא באראעא דמצרים" שאללו אבותינו בארץ מרים, והרי מוברי הכתוב עולה שאכילת המזחה היהת לאחר שכבר יצאו ממצרים? ויש לומר בבאור הוספה קושיא זו אף שלכאורה היא קושיא בתוכן דומה לקושיא הקורתה שבסה הובא כחוב המלמד שאכילת המזחה הייתה לאחר הייציאה ממצרים ואין בה הידיש, דלולוי זאת אלמלא הכתוב המבו בא בקושיא השניה האומר שאללו לחם עוני כי יצאו ממצרים בחופזה, קיה אפשר לחלק ולומר קיה שבחות שאנפו בני ישראל ביציאתם ממצרים, ופרק' רשי' ולא הספיק בזק ללחמיין, הענייה עוני הינה מה שאללו בשיצאו ממצרים (פנ' זכר מצלות מיד ודים לעיל), ואם כן קשה מה שבחות בזק לא' אקלו אבחתנא באראעא דמצרים'. ויש לומר בבאור והגיעה לכך היר' זיוקן החון הפנימי של המזחה (שבכוונה היא יציאת מצרים ומה שבא עוגות מצות וגו', שלא היה זה אלא ביציאתם ממצרים. ומוסיף, ועוד קשיה, דרבפרשת ראה²⁴ במאמר של ה'צמ'ץ אדק') שנוצר שם "לְחֵם עֹנוֹי", נאמר "כִּי בְחַפּוֹן יִצְאָת מִמְצָרִים", ופרק' רשי' ולא הספיק בזק ללחמיין, אם כן מבאר דהמaza שנקראת "לְחֵם עֹנוֹי" זה (המזח) הוא לחם עוני (בביב' כרך של מאמרי חסידות עלי-פי ה'צמ'ץ אדק') שיצא מצלות מיד ודים בכתביי שיצא מצלות מיד ודים לעיל), ולא יכול למוד בו לא' היר' זיוקן החון הפנימי של המזחה (בבבב' בימים אלה, בשנות תשכ"ו), והגיעה לכך היר' זיוקן החון הפנימי של המזחה שאנפו ביציאתם ממצרים, ובמביא ה'צמ'ץ אדק' במאמר של ה'צמ'ץ אדק') שנוצר שם "לְחֵם עֹנוֹי", נאמר "כִּי בְחַפּוֹן יִצְאָת מִמְצָרִים", ופרק' רשי' ולא הספיק בזק ללחמיין, אם כן מבאר דהמaza שנקראת "לְחֵם עֹנוֹי" זה (המזח) הוא לחם עוני (בביב' כרך של מאמרי חסידות עלי-פי ה'צמ'ץ אדק') שיצא מצלות מיד ודים בכתביי שיצא מצלות מיד ודים לעיל), ולא יכול למוד בו לא' היר' זיוקן החון הפנימי של המזחה (בבבב' בימים אלה, בשנות תשכ"ו), והגיעה לכך היר' זיוקן החון הפנימי של המזחה שאנפו ביציאתם ממצרים, ובמביא ה'צמ'ץ אדק' במאמר של ה'צמ'ץ אדק') שנוצר שם "לְחֵם עֹנוֹי", נאמר "כִּי בְחַפּוֹן הַמִּצְוֹת שָׂאָכְלִים כָּל שְׁבֻעָת הַיּוֹם", וכגון דבבב' בימים אלה פירוש הדברים מהו אומר' מה פירוש הדרכם ענייה "די אקלו אבחתנא שהיא ללחמא עוני" שאללו בהי'ותם במצרים, באראעא דמצרים', שאללו במצרים סדר הגודה ופירושה. (22) בא יב, לט. (23) טז, ג.

ביאור בדרך אפשרי

1) ולבסוף זה יש להזכיר מחלוקת באור ענן המaza על-פי 2) חסידות שעיל-יריד'זה עלי-ידי המaza נעשה כללות הענן דיציאת 3) מצרים, כמו שפטוב¹⁶ בתורה בפרשנה בא בעבור זה עשה ה' 4) לי ביציאת מצרים, ודרשו חכמינו זיל כי מלשון הכתוב "בעבור 5) זה", למדים שהחויב לספר ביציאת מצרים לא אמר אלא 1) בלילה הראשון של ה' חפסה בשעה 2) שישי מצח לפני האדם כי זו מוזעןן דיציאת מצרים, כמו שכתוב¹⁶ בעבור זה 3) קיום המזח לאכול מצח כו', 4) עשה ה' לי ביציאת מצרים, "בעבור זה", לא 5) אמרתי אלא בשעה שישי מצח כו', הינו, 6) שענן המזח הוא ה' כבש והעוז לבחינת יציאת 7) לבחינת יציאת מצרים, ובמילא נעשו על-יריד'זה גם שאר 8) הענינים שבאים בהמשך ליציאת מצרים, עד 9) למטען תורה, שהוא הפלilit והמטרה דיציאת 10) מצרים, גם שבחאים בהמשך ליציאת 11) ממצאים תעבדון ביחס אך את העם 12) שהוא הפלilit והמטרה 13) ממצאים תעבדון את האלקים על קדרה 14) דיציאת מצרים, כמו ריבון על-פי המבואר במאמור של ה'צמ'ץ אדק' 15) ובמביא הקושיא שנוצרה בספרים מהו אומר' 16) "די אקלו אבחתנא באראעא דמצרים", ה' 17) כתיב²² ויאפו את הבזק אשר ה'צמ'ץ אדק' 18) עוגות מצות וגו', שלא היה זה אלא ביציאתם 19) ממצרים. ומוסיף, ועוד קשיה, דרבפרשת ראה²³ במאמר של ה'צמ'ץ אדק') 20) שיצא מצלות מיד ודים לעיל), ואמ' בזק' מה שאללו בשיצאו ממצרים (פנ' זכר מצלות מיד ודים לעיל), ואם כן קשה מה שבחות בזק לא' אקלו אבחתנא באראעא דמצרים'. ויש לומר בבאור והגיעה לכך היר' זיוקן החון הפנימי של המזחה (שבכוונה היא יציאת מצרים ומה שבא עוגות מצות וגו', שלא היה זה אלא ביציאתם ממצרים, ובמביא ה'צמ'ץ אדק') שנוצר שם "לְחֵם עֹנוֹי", נאמר "כִּי בְחַפּוֹן יִצְאָת מִמְצָרִים", ופרק' רשי' ולא הספיק בזק ללחמיין, אם כן מבאר דהמaza שנקראת "לְחֵם עֹנוֹי" זה (המזח) הוא לחם עוני (בביב' כרך של מאמרי חסידות עלי-פי ה'צמ'ץ אדק') שיצא מצלות מיד ודים בכתביי שיצא מצלות מיד ודים לעיל), ולא יכול למוד בו לא' היר' זיוקן החון הפנימי של המזחה (בבבב' בימים אלה, בשנות תשכ"ו), והגיעה לכך היר' זיוקן החון הפנימי של המזחה שאנפו ביציאתם ממצרים, ובמביא ה'צמ'ץ אדק' במאמר של ה'צמ'ץ אדק') שנוצר שם "לְחֵם עֹנוֹי", נאמר "כִּי בְחַפּוֹן הַמִּצְוֹת שָׂאָכְלִים כָּל שְׁבֻעָת הַיּוֹם", וכגון דבבב' בימים אלה פירוש הדברים מהו אומר' מה פירוש הדרכם ענייה "די אקלו אבחתנא שהיא ללחמא עוני" שאללו בהי'ותם במצרים, באראעא דמצרים', שאללו במצרים סדר הגודה ופירושה. (22) בא יב, לט. (23) טז, ג.

(16) בא ג, ח. (17) הגש"פ פיסקא יכול מר"ח. (18) שמות ג, יב ובפרק' רשי'. (19) נdfs לאח"ז באואה"ת ויקרא (כרוך ב') ע' תנג' ואילך (וראה במ"מ וציוונים שם). (20) ראה בשיחה של אחר המאמר (תורה מנחים - התועודיות חמ"ז ע' 347 ואילך).

(21) ראה אבודרhom סדר הגודה ופירושה. (22) בא יב, לט. (23) טז, ג.